

Донецька обласна державна адміністрація
Департамент освіти і науки
Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

Технологія опрацювання науково-методичної проблеми

Слов'янськ – 2020

**Донецька обласна державна адміністрація
Департамент освіти і науки
Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості**

Технологія опрацювання науково-методичної проблеми

Методичний poradник

*Друкується за ухвалою науково-методичної ради
Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості
(протокол № 5 від 27.10.2020 р.)*

Укладач:

Соколенко Т.М., завідувач методичного відділу Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості, кандидат педагогічних наук

В методичному пораднику висвітлені основні питання щодо організації роботи закладу освіти над науково-методичною проблемою. Викладено поняття, структуру науково-методичної проблеми, етапи, особливості колективної та індивідуальної роботи над науково-методичною проблемою, роль і місце методичної служби у цьому процесі.

ЗМІСТ

Передмова

1. Термінологічні аспекти
2. Науково-методична робота як система
3. Організаційні форми науково-методичної роботи
4. Система роботи педагогічного колективу над єдиною науково-методичною проблемою
5. Робота методиста над науково-методичною проблемою
6. Індивідуальна науково-методична проблема
7. Роль і місце методичної служби в організації роботи над науково-методичною проблемою
8. Програма роботи педагогічного колективу ОПДЮТ над науково-методичною проблемою

ПЕРЕДМОВА

*Три шляхи ведуть до знань:
шлях роздумів – цей шлях найблагородніший;
шлях наслідування – це найлегший;
шлях дослідження – найскладніший.
Конфуцій*

Організація ефективної науково-методичної роботи педагогів в закладах позашкільної освіти набуває підвищеного соціального значення, адже вона сприяє розв'язанню проблеми оптимізації освітньої роботи, розробленню та впровадженню інноваційних освітніх методик і технологій. Вона ґрунтується на проведенні педагогічних досліджень, узагальненні перспективного педагогічного досвіду з науково-методичної проблеми, передбачає розроблення нових науково-методичних матеріалів, методик і технологій. Саме це є запорукою підвищення якості освіти.

Під якістю освіти в загальному плані ми розуміємо відповідність її сучасним життєвим потребам розвитку країни. В педагогічному плані, для закладів позашкільної освіти, – орієнтацію не тільки на засвоєння вихованцями певних знань, умінь та навичок, а головне, на розвиток та соціалізацію особистості. Тобто, заклад позашкільної освіти має формувати систему універсальних знань, умінь і навичок, а також досвід самостійної діяльності, особистої відповідальності, творчої праці вихованців.

Науково-методична робота буде ефективною, якщо керівники і педагогічний колектив освітнього закладу при її організації і здійсненні будуть використовувати не інтуїтивний, а науковий підхід. Важливою складовою науково-методичної роботи є опрацювання певної науково-методичної проблеми як педагогічним колективом в цілому, так і педагогом індивідуально. Саме це дає можливість поєднати науку і практику в освіті. Життя переконує, що наука – це мистецтво креативних ідей.

1. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ

Проблема – складне теоретичне або практичне питання, що потребує розв'язання, вивчення, дослідження.

Методична проблема – це конкретний напрям роботи, пов'язаний з вивченням та розробкою методичних аспектів визначеної теми, предмет методичного вивчення та дослідження [

Науково-методична проблема – питання чи комплекс питань, які об'єктивно виникають в організації освітнього процесу і розв'язок яких передбачає суттєвий практичний і теоретичний інтерес.

Індивідуальна науково-методична проблема – усвідомлена, цілеспрямована, планомірна та безперервна робота педагогів щодо вдосконалення їхньої теоретичної і практичної підготовки, необхідної для практичної діяльності.

Єдина науково-методична проблема – колективна форма пошукової роботи щодо вирішення актуальної психолого-педагогічної проблеми з метою вдосконалення освітнього процесу та підвищення професійно-кваліфікаційного рівня педагогів.

Принципи роботи над науково-методичною проблемою

При роботі над науково-методичною проблемою важливо дотримуватися наступних принципів:

- *принцип науковості* – передбачає визначення конкретності, реальності напрацювання тієї чи іншої проблеми, врахування соціально-економічної ситуації в суспільстві, рівня розвитку науки,
- *принцип оптимальності* – врахування реальних можливостей,
- *принцип цілеспрямованості* – орієнтація на виконання поставлених мети та завдань,
- *принцип перспективності* – визначення мети та завдань на декілька років наперед,
- *принцип врахування специфіки* потреб регіону.

2. НАУКОВО-МЕТОДИЧНА РОБОТА ЯК СИСТЕМА

Науково-методична робота – це система цілеспрямованих заходів, яка на основі взаємодії науки та практики забезпечує безперервний професійний розвиток педагогічних, а також створює передумови щодо супроводу освітніх практик та інновацій з метою досягнення більш високого рівня якості освіти.

Науково-методична робота як цілісна динамічна система складається з двох взаємопов'язаних підструктур: навчально-методичної й науково-дослідницької, - що тісно взаємопов'язані.

Навчально-методична підструктура спрямована на підвищення професійно-педагогічної культури педагогів і комплексне методичне забезпечення освітнього процесу; науково-дослідна підструктура стимулює процес створення й упровадження нових педагогічних ідей, технологій навчання і виховання, забезпечує експериментальну перевірку їх ефективності.

Науково-методична робота буде ефективною, якщо керівники і педагогічний колектив освітнього закладу при її організації і здійсненні будуть використовувати не інтуїтивний, а науковий підхід. У зв'язку з цим, за доцільне вважається використання теоретично обґрунтованих і практично апробованих етапів організації науково-методичної роботи у освітньому закладі

З точки зору системного підходу до науково-методичної роботи це система аналітичної, організаційної, діагностичної, науково-дослідницької, науково-практичної, інформаційної діяльності.

Науково-методична робота – це система:

У залежності від того, яке місце в освітньому процесі відводиться науково-методичній роботі, вчені виокремлюють **різні етапи її організації**. Так, якщо розглядати науково-методичну роботу як *форму вивчення й впровадження досягнень педагогічної науки* і перспективного педагогічного досвіду, то вона здійснюється за такими етапами:

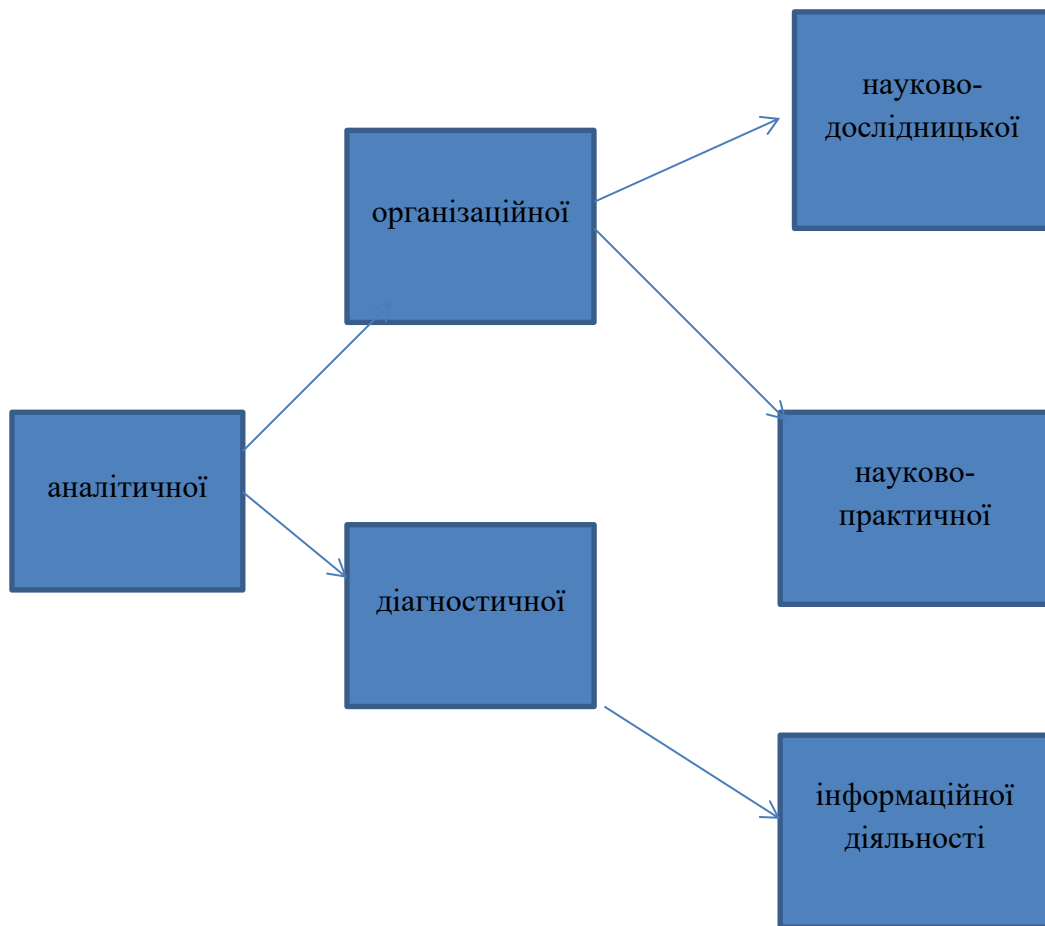

Рис. Науково-методична робота як система

1. Попередня підготовка та планування. Цей етап передбачає діагностику професійної компетентності педагогів, планування роботи щодо вивчення й впровадження досягнень науки і передового досвіду, створення творчих груп педагогів для забезпечення компетентності в управлінні цим процесом.

2. Забезпечення теоретичної та психологічної готовності педагогів до впровадження досягнень педагогічної науки і перспективного досвіду. На цьому етапі відбувається роз'яснення основних положень науки з певної проблеми.

3. Створення перспективного педагогічного досвіду на основі результатів наукових досліджень. Цей етап передбачає конструювання нового або перевід наявного досвіду на більш високий якісний рівень на основі розроблених творчою групою рекомендацій.

4. Упровадження в масову практику досвіду реалізації нових педагогічних ідей, концепцій, рекомендацій.

5. Вивчення й аналіз результатів.

З огляду на науково-методичну роботу як *спеціально організовану діяльність педагогічного колективу*, виокремлюють такі етапи її здійснення:

- проблемно-орієнтований аналіз освітньої діяльності колективу педагогів;
- організація діяльності педагогічного колективу над проблемною темою;
- моніторинг та регулювання діяльності педагогічного колективу

Цілі науково-методичної роботи з різним ступенем конкретизації полягають у створенні цілісної, зумовленої станом розвитку психолого-педагогічної науки, передового педагогічного досвіду, регіональними і місцевими умовами й рівнем професійно-педагогічної компетентності педагогів системи заходів, спрямованої на всебічне зростання професійної майстерності, творчий розвиток як окремих педагогів, так і колективу в цілому, підвищення ефективності освітньої діяльності.

Щоб індивідуальні та колективні зусилля були успішними, педагоги повинні знати, чого від них очікують. Отже, індивідуальна і спільна діяльність педагогів повинна плануватися. Це забезпечує реалізація функції планування.

Планування науково-методичної роботи покликане на основі аналізу результатів діагностування, зовнішніх і внутрішніх умов функціонування й розвитку освітнього закладу, прогнозу очікуваних результатів змоделювати образи бажаного майбутнього стану науково-методичної діяльності педагогів, рівня їх професійно-педагогічної компетентності і результатів освітнього процесу. Для того, щоб цілі були досягнуті, а плани реалізовані, необхідно ефективно реалізувати функцію організації.

Отже, *якість функціонування і розвиток освітнього закладу залежить від реалізації організаційно-виконавчої функції.*

До основних напрямків підвищення ефективності реалізації даної функції відносять:

- реалізацію особистісно-зорієнтованого підходу до організації науково-методичної діяльності;
- науково й практично обґрунтований розподіл обов'язків між керівниками, членами педагогічного колективу;
- раціональна організація праці.

Контролювання науково-методичної роботи забезпечує її цілеспрямованість, оскільки дозволяє співвідносити отримані результати з поставленими цілями, узагальнювати позитивний досвід, здійснювати регуляцію і коригування методичної діяльності педагогів. Крім того, контроль передбачає вироблення на основі аналізу науково-методичної роботи і узагальнення отриманих даних рекомендацій щодо її переведення на вищий якісний рівень.

3.ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ

До системних механізмів розвитку ЗПО належить комбінування в науково-методичній роботі різних організаційних форм, зокрема:

індивідуальних – робота педагогів над науково-методичними проблемами (вивчення теоретичних, методичних матеріалів, педагогічні дослідження, розроблення й упровадження методичних, дидактичних матеріалів, узагальнення й презентація результатів роботи);

✓ розроблення методик і технологій освітньої роботи (профільних, загальних);

✓ створення портфоліо досвіду (узагальнення власних методико-педагогічних надбань);

групових (творчі групи, творчі об'єднання) – методико-технологічна інноваційна діяльність педагогів;

✓ узагальнення та презентація матеріалів перспективного педагогічного досвіду (засідання, семінари, конкурси, круглі столи, методичні майстер-класи, презентації тощо).

колективних – робота педагогічних колективів над актуальними науково-методичними проблемами (засідання педагогічної ради, семінари, тижні педагогічної майстерності тощо);

масових – науково-методична діяльність, що здійснюється на регіональному організаційному рівні (обласні, міські науково-практичні конференції й семінари-практикуми за участю науковців, спеціалістів місцевих органів управління освітою, представників закладів-партнерів, батьківської громадськості тощо).

Ланцюг послідовності організації роботи над науково-методичною роботою в ОПДЮТ: єдина науково-методична проблема закладу освіти – науково-методичні проблема відділу – індивідуальні науково-методичні проблеми педагогів – творчі групи – перспективний педагогічний досвід.

4 СИСТЕМА РОБОТИ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ НАД ЄДИНОЮ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЮ ПРОБЛЕМОЮ

Робота над єдиною темою є *колективною формою* пошуку шляхів вирішення актуальних проблем освітнього процесу.

Колективна форма – певна діяльність групи людей, перед якими поставлена спільна мета. Але вона обов'язково припускає самостійне знаходження колективом нових знань або здійснення переносу відомих знань в нові умови.

Колективне педагогічне дослідження має свої переваги: об'єднує окремі елементи дослідницької практики, забезпечує підвищення кваліфікації педагогічних працівників у режимі самоосвіти й упровадження системи локальної взаємодії, спрямованої на теоретичне осмислення та практичне вирішення актуальної проблеми.

Єдина науково-методична проблема – колективна форма пошукової роботи щодо вирішення актуальної психолого-педагогічної проблеми з метою вдосконалення освітнього процесу та підвищення професійно-кваліфікаційного рівня педагогів.

Науково-методична робота у закладах освіти перш за все спрямована на формування і зростання *професійної компетентності* педагогічних працівників та творчого потенціалу всього колективу, вироблення інноваційного стилю діяльності, підготовки педагогів до пошукової діяльності, упровадження освітніх інноваційних технологій у освітній і виховний процеси, формування здатності до швидкої адаптації в умовах, що постійно змінюються.

Успішному підвищенню професійної кваліфікації педагогічних працівників сприяє зосередження їх зусиль на роботі за єдиною науково-методичною проблемою освітнього закладу, що орієнтує керівників, методистів, педагогічних працівників, які працюють з інноваціями, на дотримання принципу послідовності, етапності у процесі опанування нововведень, на визначення пріоритетних форм та методів науково-методичної діяльності на кожному етапі, на розробку комплексів інформаційно-методичних матеріалів, що висвітлюють проміжні та кінцеві результати.

Впровадження в діяльність освітнього закладу досягнень педагогічної науки – *це цілеспрямований і організаційний процес управління*, котрий має відбуватися у такій послідовності: постановка мети – планування – організація – аналіз – регулювання – контроль – стимулювання – корегування.

Постановка мети включає встановлення конкретних, вимірних, досяжних, реалістичних та часо-спрямованих цілей.

Планування – це вид діяльності, який визначає перспективу і майбутній стан організації, шляхи і способи його досягнення.

Організація (від грец.інструмент) – цільове досягнення певної мети.

Аналіз – метод дослідження, який вивчає предмет, уявно чи реально розчленовуючи його на складові елементи, як-от частини об'єкта, його ознаки, властивості, відношення, відтак розглядає кожен з виділених елементів окремо в межах єдиного цілого.

Регулювання – це вид діяльності, що являє собою вплив керівника на підлеглих так, щоб вони виконували роботу для досягнення цілей організації.

Контроль – перевірка, спостереження за чим-небудь.

Стимулювання – це процес регулюючого впливу на працівника чинників зовнішнього середовища з метою підвищення його трудової активності. Якщо мотивація підштовхує діяльність зсередини, то стимулювання приваблює її ззовні можливістю задоволення потреб.

Корегування – внесення поправок, виправлень у що-небудь.

Педагог виступає головним чинником реалізації цілей і завдань освіти, тому об'єктом управління є професійний розвиток особистості педагога. Ці завдання реалізуються через організацію діяльності педагогічного колективу освітнього закладу над єдиною науково-методичною проблемою.

Успіху у зазначеній роботі досягають ті педагогічні колективи, які користуються наступними **вимогами до визначення єдиної науково-методичної проблеми:**

- актуальність проблеми для діяльності конкретного педагогічного колективу;
- співзвучність проблеми з сучасними педагогічними ідеями;
- колегіальність вибору науково-методичної проблеми з урахуванням пропозицій найавторитетніших членів педагогічного колективу;
- діалектичний зв'язок єдиної теми з існуючим перспективним педагогічним досвідом з визначеної проблеми, з конкретними науково-дослідними освітніми установами, які спроможні надати допомогу освітньому закладу своїми науковими розробками;
- науково-методична проблема має охоплювати освітній і виховний процеси, всі форми методичної роботи освітнього закладу.

Освітній процес в закладі – це система організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти за певною програмою підготовки.

Виховний процес – процес взаємодії, в якому відповідно до цілей і завдань самої особистості і суспільства відбувається організований виховний вплив і взаємодія, що має своєю метою формування особистості, організацію і стимулювання активної діяльності вихованців з оволодіння ними соціальним і духовним досвідом, цінностями і відносинами

Зміст роботи над єдиною науково-методичною проблемою:

- фіксація утруднень у педагогів, адміністрації, які призводять до виникнення проблеми;
- вивчення різноманітних джерел, літератури, їх науковий аналіз, що дозволяє визначити науково-практичне обґрунтування вирішення аналогічних проблем;
- навчання педколективу управлінської рефлексії, техніки корекції суб'єктивного стану у проблемній ситуації;
- побудова моделі нового виду діяльності, яка дозволяє знімати суперечності й вирішувати проблеми;
- вивчення досвіду роботи над аналогічними проблемами;
- розробка необхідних дидактичних, психолого-педагогічних та інших засобів;
- апробація нової моделі діяльності;

вироблення методичних рекомендацій для всіх учасників освітнього процесу, спрямованих на вирішення проблеми та отримання нової якості.

Умови вибору науково-методичної проблеми педагогічним колективом освітнього закладу:

1. Аналіз результатів роботи над попередньою науково-методичною проблемою.

2. Визначення на основі аналізу основних напрямів, які сприятимуть удосконаленню освітнього і виховного процесів, методичної діяльності освітнього закладу у підготовці кваліфікованих робітників:

- відповідна фахова підготовка педагогічних працівників;
- створення умов для творчості педагогів в індивідуальній та колективній діяльності;
- готовність педагогів освітнього закладу до інноваційної діяльності;
- використання нетрадиційних форм і методів у освітній та виховній діяльності;
- використання сучасного інформаційного матеріалу у навчанні професії та виховній роботі;
- володіння педагогами психологічним мінімумом;
- наявність належного матеріально-технічного та дидактичного забезпечення;
- напрацювання досвіду організації та проведення інноваційної освітньої та методичної діяльності у педагогічному колективі (імітаційних занять, тренінгів, розробок портфоліо, презентацій тощо).

3. Діагностування та анкетування педагогів з питань можливості впровадження ними інноваційних освітніх та сучасних педагогічних технологій.

Скоординована робота над єдиною науково-методичною темою забезпечує взаємозв'язок усіх напрямів підвищення фахової майстерності педагогів та диференційований підхід до вибору форм і змісту методичної роботи у освітньому закладі.

Алгоритм роботи над єдиною науково-методичною проблемою

1. Психолого-педагогічна підготовка колективу

1. Аналіз результатів педагогічного процесу з метою виявлення загальних та окремих проблем науково-методичної роботи у освітньому закладі.

2. Вивчення реального рівня професійної компетентності, творчих здібностей педагогів, потреб та інтересів як всього колективу, так і кожного педагога через наступні заходи: відвідування занять, застосування методів

експертних оцінок, проведення анкетування, бесід, аналіз змісту педагогічних рад, творчих конференцій тощо.

3. Систематичне вивчення ступеню розриву між реальним рівнем компетентності педагогів, що виявляється в узагальненні їх праці, та вимогами суспільства до рівня діяльності педагогічних колективів.

4. Діагностика педагогічних умов, що спричинили такий розрив.

5. Ознайомлення педагогічного колективу з досягненнями психолого-педагогічної науки та інноваційними освітніми технологіями, що стосуються проблем освітнього закладу.

II. Теоретичне обґрунтування науково-методичної проблеми

1. Визначення та формулювання проблеми освітнього закладу на основі результатів підготовчого етапу.

2. Обговорення методичної теми, планування форм роботи над нею: розробка плану теоретичної підготовки педагогів над виконанням даної теми; підготовка методичної служби до практичної реалізації теми.

3. Ознайомлення всіх членів педагогічного колективу з проектом реалізації єдиної методичної теми, її обговорення та затвердження педагогічною радою.

III. Теоретична підготовка до впровадження єдиної науково-методичної проблеми

1. Загальна теоретична підготовка педагогічного колективу до впровадження у практику нових наукових ідей, концепцій, рекомендацій.

2. Аналіз літературних джерел з теми, що досліджується.

3. Аналіз досвіду впровадження обраної теми у педагогічну практику.

4. Опис власного досвіду кожного члену педагогічного колективу освітнього закладу у межах обраної теми.

5. Розробка творчою групою моделі впровадження: виділення основних положень, рекомендацій, прийомів, методів роботи; визначення змін у функціях усіх категорій педагогічних кадрів, коригування діяльності

учасників, виявлення специфічних засобів реалізації завдань моделі, експертна оцінка реального досвіду.

IV. Творчий етап

1. Творче опрацювання кожним учасником педагогічної ідеї у своїй організаційно-методичній діяльності.
2. Самоосвіта педагогів у межах методичної теми, що досліджується.
3. Впровадження традиційних та інноваційних форм і методів у процес дослідження теми (цільові семінари, науково-практичні конференції, постійно діючі виставки, «відкриті» заняття, «мозкові штурми» тощо).
4. Створення банку даних щодо результатів науково-методичної роботи.

V. Поточний аналіз та управління процесом впровадження

1. Аналіз та самоаналіз педагогами результатів впровадження: як впливає використання пропонованих форм, методів, прийомів та засобів на рівень навчальних досягнень.
2. Контроль з боку керівників освітнього закладу ходу виконання методичної теми: аналіз інформації про стан реалізації, планування контролю за виконанням теми, координація роботи над темою, організація методичних заходів (семінарів, конференцій, «відкритих» занять тощо) з метою узагальнення досвіду роботи над єдиною темою, стимулювання дослідної діяльності учасників.
3. Контрольно-аналітична діяльність методичної служби у процесі виконання теми: порівняльний аналіз проблематики та ходу роботи педагогічного колективу над темою зі станом її розробки у педагогічній науці та практичними результатами, об'єднання та координація всіх ланок учасників дослідження, забезпечення переходу від стихійного пошуку до моделювання та проектування роботи колективу над темою, посилення компетентного керівництва використанням науково-методичної інформації.

VI. Підведення підсумків роботи над єдиною проблемою

1. Обговорення результатів роботи над єдиною науково-методичною проблемою на педагогічній раді.

2. Вироблення і прийняття рекомендацій, формулювання висновків.

Результатом роботи освітнього закладу над науково-методичною проблемою мають стати **такі показники:**

- підвищення педагогічної майстерності, творчого потенціалу педагогічних працівників;
- використання набутого досвіду більшістю педагогів освітнього закладу;
- удосконалення змісту, форм і методів науково-методичної діяльності професійного освітнього закладу;
- високий рівень навчальних досягнень вихованців, їхнього особистого розвитку, вихованості;
- сприятливий психологічний клімат у педагогічному колективі;
- розробка рекомендацій щодо вдосконалення освітнього процесу в рамках досліджуваної проблеми.

Основні напрями роботи над єдиною науково - методичною темою I етап (початковий) Діагностичний

- ◆ діагностування педагогів з метою вивчення рівня їх професійної компетентності;

◆ анкетування.

Виявлення науково-методичної проблеми, обґрунтування її актуальності для педагогічних колективів.

Створення творчих груп для опрацювання та систематизації результатів анкетування, діагностування та вироблення мети, завдань, методів реалізації вибраної проблемної теми.

Обговорення і затвердження єдиної науково-методичної теми на розширеному засіданні науково-методичної ради, педагогічній нараді..

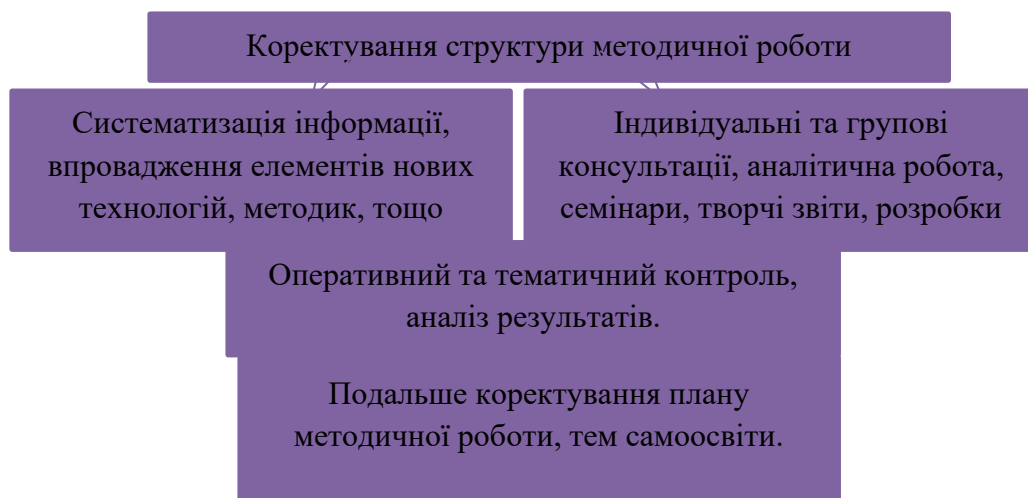
Складання та затвердження плану роботи над єдиною науково-методичною темою на п'ять років.

Теоретичне обґрунтування проблеми

1. Ознайомлення педагогічних колективів з аналітичним матеріалом щодо визначення проблемної теми.
2. Вивчення науково-методичної літератури з проблеми.
3. Ознайомлення педагогічних колективів з досягненнями психолого-педагогічної науки, існуючим ППД з даної проблемної теми.
4. Створення творчих груп з планування системи заходів, спрямованих на вирішення запропонованих завдань щодо реалізації проблемної теми.
5. Складання програми дослідження визначеної проблеми, забезпечення послідовності накреслених заходів, їх взаємодія з іншими напрямками педагогічного процесу.
6. Підготовка та проведення в закладах освіти засідань педагогічних та науково-методичних рад з відповідною тематикою.
7. Визначення провідних напрямків діяльності методичних об'єднань з питань реалізації проблемної теми.
8. Оформлення довідково-інформаційних матеріалів з визначеної проблемної теми.

II етап (поглиблений)

Практичне дослідження проблеми

1. Спрямування всіх напрямів методичної роботи на розвиток творчого потенціалу педагогів у контексті реалізації проблемної теми.
2. Розробка методичними радами освітніх закладів рекомендацій щодо розвитку мотиваційної сфери вихованців.
3. Обговорення запропонованих рекомендацій на методичних об'єднаннях науково-методичній раді, вироблених заходів стосовно їх реалізації.
4. Підготовка та проведення педагогічних та науково-методичних рад з відповідною тематикою.
5. Вивчення, апробація існуючого ППД.
6. Створення банку інформації щодо впровадження проблемної теми у освітній процес.
7. Організація взаємовідвідування занять та виховних заходів.
8. Організація дієвої самоосвітньої роботи педагогів з визначеної проблеми.
9. Розробка алгоритмів, пам'яток, рекомендацій для всіх суб'єктів освітнього процесу.
10. Залучення педагогічних працівників освітніх закладів до участі у творчих групах.
11. Аналіз навчально-методичної та матеріальної бази, вжиття заходів щодо їх поліпшення.

12. Випуск методичного дайджесту з досвіду роботи педагогів району.

13. Коректування структури методичної роботи

Дослідження результативності

1. Спрямування роботи всіх методичних структур над єдиною науково-методичною проблемою.

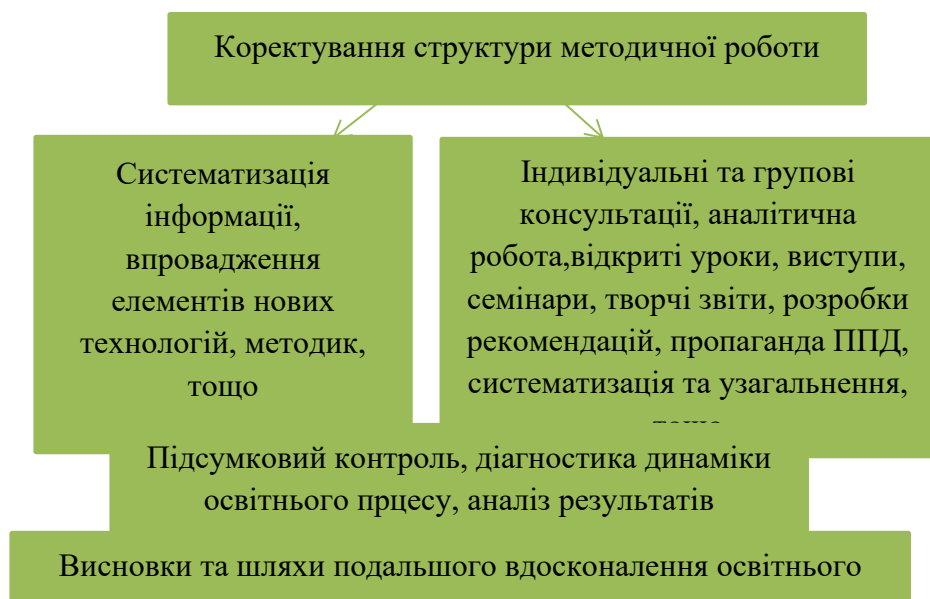
2. Удосконалення системи роботи педагогів у контексті роботи над проблемною темою.

3. Аналіз напрацьованого практичного досвіду. Система моніторингових досліджень навчальних досягнень вихованців, тестування та анкетування всіх суб'єктів освітнього процесу.

4. Аналіз діагностування рівня вихованості та розвитку.

III етап (заключний)

Узагальнюючий, підсумковий.

1. Узагальнення та аналіз роботи над темою, вироблення практичних рекомендацій.

2. Проведення творчих звітів про наслідки роботи над проблемною темою.

3. Проведення творчих майстерень кращих педагогів за результатами роботи над проблемною темою.

4. Оформлення результатів дослідження у вигляді методичних рекомендацій.

5. Оновлення банку перспективного педагогічного досвіду.

6. Підготовка та проведення панорами методичних знахідок.
7. Проведення розширеного засідання науко-методичної ради управління освіти та педагогічної виставки за підсумками роботи над єдиною темою.
8. Стимулювання і популяризація кращого досвіду.

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

1. Підвищення ефективності та якості освіти.
2. Вироблення єдиного педагогічного підходу, системи позиції, загальних цінностей, традицій.
3. Удосконалення змісту, форм і методів методичної роботи.
4. Підвищення професійної компетентності, творчого потенціалу педагогів.
5. Використання набутого досвіду на практиці.
6. Поширення за межами закладів освіти кращого досвіду, створеного у колективах.
7. Підвищення рівня навчальних досягнень, вихованості, розвитку вихованців.

5. РОБОТА МЕТОДИСТА НАД НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЮ ПРОБЛЕМОЮ

Над однією проблемою методист має працювати як мінімум протягом п'яти років, результатом чого мають бути чи то методичні рекомендації, чи то узагальнення власного досвіду роботи з проблеми, чи інша форма методичних розробок. Щорічно має простежуватися науково-методична робота над проблемою через проведення теоретико-практичних семінарів, конференцій, круглих столів, друк у фахових періодичних виданнях тощо.

Тому *етапами роботи над науково-методичною проблемою* є:

1. Аналіз методичної діяльності за минулі роки, визначення проблем (над вирішенням яких питань необхідно працювати), пошук причин виникнення проблем, визначення напрямів подальшої діяльності.
2. Визначення методичної проблеми, теми методичної роботи. Вивчення протиріч та літератури з даної проблематики.

3. Визначення мети та конкретних завдань. Формулювання гіпотези, прогнозування результатів.

Мета – бачення бажаного результату, який можна досягти за визначений термін часу.

Робота методиста над методичною проблемою

Мета поділяється на конкретні завдання – конкретні результати, які передбачається отримати при реалізації того чи іншого напрямку діяльності.

4. Складання програми роботи, підготовка матеріально-технічної бази та методичного забезпечення.

5. Реалізація власної програми науково-методичної роботи, відстеження отриманих результатів.

6. Проведення контрольних зрізів, вивчень та за необхідності коригування програми науково-методичної розробки проблеми.

7. Обробка отриманих даних, співставлення отриманих результатів із запланованими, коригування гіпотези, оформлення результатів.

8. Використання напрацьованих матеріалів у роботі.

9. Вибір форми представлення результатів роботи – статті, методичні поради, рекомендації та розробки.

I етап - *аналіз методичної діяльності за минулі роки.* На цьому етапі методист узагальнює свій наявний досвід щодо здійснення своїх організаційних, координуючих, навчально-методичних функцій для того, щоб визначити коло актуальних питань, над вирішенням яких або ж необхідно працювати, або ж вони не були остаточно вирішені за попередній період роботи. Методист також аналізує причини виникнення проблем та визначає напрями подальшої діяльності, враховуючи актуальні проблеми розвитку та функціонування психологічної служби району чи міста.

II етап - *визначення методичної проблеми, теми методичної роботи.*

Проблема науково-методичної роботи в загальному значенні розглядається як категорія, яку необхідно вивчити, відкрити, довести. Часто проблема формулюється у вигляді запитання: «Яка специфіка розвитку дитячої творчості у позашкільних освітніх закладах, способів діагностики дитячої творчості?» Після формулювання проблеми, необхідно визначити ряд передумов, за допомогою яких проблема перевіряється на коректність. Після визначення даних передумов, необхідно перевірити їх на достовірність. Перша передумова відповідає дійсності, друга також, третя теж, бо заклади позашкільної освіти суттєво відрізняються від загальноосвітніх навчальних закладів. Якщо всі три передумови відповідають дійсності, то можна вважати, що проблема сформульована коректно.

Тема роботи відображає проблему в її характерних рисах. Вдала, чітка тема уточнює проблему, визначає рамки вивчення, конкретизує основний задум науково-методичної роботи.

Тема повинна бути *актуальною*, за даною темою у методиста повинен бути накопичений певний досвід. Логіка обґрунтування актуальності може бути наступною: цю тему необхідно вивчати, бо, по-перше ..., по-друге..., по-третє... Причини необхідно класифікувати – теоретичні (психологічні, педагогічні) та практичні (потреба системи освіти, соціально-психологічного супроводу освітнього процесу тощо), соціальні. Обґрунтовувати можна й по-іншому, необхідно, щоб був визначений ряд положень, які через послідовну систему доказів підводять до формулювання заявленої теми. Обґрунтування актуальності теми полягає у тому, що коротко зазначається рівень нагальних завдань перед практикою освіти та педагогічною наукою в аспекті обраного напрямку в сучасних умовах, тобто що було зроблено попередніми дослідниками цієї теми, що залишилось нерозглянутим і невивченим, що ще планується зробити у даному напрямку.

Під час вибору теми науково-методичної роботи необхідно дати відповідь на наступні запитання:

- чому виникла необхідність розробки даної проблеми (актуальність, новизна, розробки минулих років не відповідають вимогам сьогодення тощо),
- у чому буде полягати оригінальність, новизна розробки даної проблеми, її відмінність від інших тем,
- чи відповідає розробка даної теми функціоналу методиста,
- які конкретно інші, нові результати будуть досягнуті під час роботи над даною темою,
- які труднощі можуть виникнути під час роботи над проблемою, як саме планується їх попередити чи вирішити?

Давши відповіді на ці запитання, методист попередньо знайомиться з літературою з даної проблематики.

III етап - визначення мети та конкретних завдань.

Перш ніж визначити мету вивчення, необхідно зазначити предмет та об'єкт науково-методичної роботи.

Об'єкт – це сукупність зв'язків, відносин та властивостей, яка існує об'єктивно в теорії та практиці і є джерелом необхідної інформації. Це психолого-педагогічний простір, область, в межах якої буде проводитися вивчення та дослідження проблеми.

Іншими словами, об'єкт - це те, на що спрямована пізнавальна чи інша діяльність методиста. Об'єктом може виступати взаємодія педагогів та вихованців, засвоєння знань та способів діяльності, специфіка освітнього процесу тощо.

Предмет включає тільки ті зв'язки, які безпосередньо вивчаються та встановлюють межі вивчення та розробки проблеми. У кожному об'єкті можна виділити декілька предметів вивчення. У структуру предмета включаються історія розвитку об'єкта, властивості, якості та закони розвитку об'єкта, логічний апарат та методи, необхідні для формування предмета. Предметом може виступати психологічний супровід освітнього процесу, соціально-психологічні умови збереження психічного здоров'я учнів тощо.

Після визначення об'єкта та предмета науково-методичної роботи, формулюються мета та завдання.

Мета – бачення бажаного результату, який можна досягти за визначений термін часу. Мета формулюється коротко та максимально точно, виражаючи те основне, що методист прагне зробити та чого досягти. Мету необхідно формулювати детально – якщо мета деталізована, то межі вивчення звужуються, тим самим забезпечуючи виконання запланованих результатів. При визначенні мети можуть використовуватися шаблони: розробити соціально-психологічні основи формування (розвитку)..., розробити методіку формування..., розробити модель... тощо.

Мета поділяється на конкретні завдання – конкретні результати, які передбачається отримати при реалізації того чи іншого напрямку діяльності.

Завдання – мета діяльності у визначених конкретних умовах, конкретні відносно самостійні цілі стосовно загальної мети науково-методичної роботи. Зазвичай висувають не більше трьох-чотирьох основних

завдань. Одним із завдань може бути виявлення сутності, природи, структури, законів функціонування і розвитку об'єкта (аналіз, вивчення, опис). Мета наступного завдання – розкриття загальних способів перетворення об'єкта (використання, розробка, розгляд, удосконалення), аналіз реального стану предмета, динаміки, внутрішніх протиріч. Третє завдання спрямоване на створення, розробку конкретних методик дії, напрацювання конкретних рекомендацій (перевірка, використання, запровадження), виявлення шляхів і засобів підвищення ефективності удосконалення явища, процесу, що вивчається тощо. Наприклад, по-перше, виявити особливості, по-друге, розробити, по-третє, перевірити щось в конкретних умовах. У такому випадку простежується поетапне вирішення завдань, коли кожне наступне завдання може бути вирішене лише на основі попереднього.

Види завдань:

- *емпіричні* – виявлення, вивчення та опис фактів про об'єкти, що вивчаються. Для вирішення емпіричних завдань розробляються особливі методи пізнання – спостереження, експеримент, вимірювання. Емпіричні методи пізнання використовуються для вивчення вже виявлених та вивчених об'єктів чи для виявлення та фіксації запланованих об'єктів;

- *теоретичні* пізнавальні завдання спрямовані на реальні об'єкти. У формулюванні та вирішенні теоретичних пізнавальних завдань здійснюється пошук залежності одних конкретних явищ, процесів, властивостей чи характеристик від інших конкретних явищ, процесів, властивостей та характеристик. У будь-якому теоретичному вивченні обов'язково відштовхуються від наявних знань (існуючих наукових проблем, законів, теорій, гіпотез та опису фактів);

- *методологічні пізнавальні завдання* – спрямовані на вивчення логічної структури наукових теорій, їх компонентів (визначень, класифікацій, понять, законів). При вирішенні цього завдання розглядається питання про повноту теорій, способи формулювання та перевірки наукових гіпотез,

аналізуються логічні аспекти таких методів наукового пізнання як узагальнення, пояснення, абстракція, ідеалізація тощо.

Разом з метою визначається гіпотеза науково-методичної роботи.

Гіпотеза – твердження, що висувається як попереднє, умовне пояснення якогось явища чи групи явищ, припущення про існування якогось явища. Вона висувається на основі існуючого об'єму знань про кого явищ, що вивчаються, і є керуючою ідеєю, що спрямовує подальші спостереження та експерименти.

Гіпотеза не може бути а ні істинною, а ні хибною, оскільки це не доведене, а лише ймовірне знання. Доведена гіпотеза перетворюється в істину, не доведена – стає хибним припущенням. В обох випадках гіпотеза перестає існувати. Будь-яка гіпотеза висувається для вирішення конкретної проблеми, пояснення нових фактів, усунення протиріч між теорією та новими експериментальними даними.

Критерії обґрунтування гіпотези:

1. Теоретичні:

- гіпотеза має відповідати тому матеріалу, на базі якого і для пояснення якого вона висунута;
- гіпотеза має допускати можливість підтвердження та не підтвердження;
- гіпотеза має охоплювати не тільки ті явища, для пояснення яких вона створена, але й можливо ширше коло подібних явищ;
- при формулюванні гіпотези бажано спиратися на визначені теоретичні, концептуальні позиції, які могли б бути використані як теоретичне обґрунтування.

2. Емпіричні: спостереження за явищами, що передбачаються гіпотезою, підтвердження запланованих наслідків. Іншими словами це верифікація – безпосереднє спостереження за тими явищами, існування яких передбачає гіпотеза.

При формулюванні гіпотези необхідно враховувати, що вона може і не підтвердитися. У зв'язку з цим необхідно формулювати багатоаспектну

гіпотезу, що охоплює два, три і більше аспектів процесів та явищ, що вивчаються. У такому випадку можна сказати які з аспектів гіпотези підтвердилися, а які ні.

Види гіпотез:

- *описові* – лише констатується зв'язок між причиною та наслідком,
- *пояснювальні* – розкриваються ті умови та фактори, при виконанні яких настає наслідок. Вони мають прогностичну функцію.

IV етап - складання програми роботи, підготовка матеріально-технічної бази та методичного забезпечення.

Перед складанням програми науково-методичної роботи необхідно визначитися з методами дослідження, які будуть застосовуватися.

Метод – систематизована сукупність кроків, які треба здійснити для виконання певної задачі, досягнення мети.

Метод наукового дослідження – це встановлення параметрів, структури, інших характеристик досліджуваних об'єктів.

Види методів:

1. Теоретичні:

- теоретичний аналіз - це метод пізнання, який дає змогу поділити предмет на частини з метою його детального вивчення,
- теоретичний синтез - є наслідком з'єднання окремих частин чи рис предмета в єдине ціле,
- абстрагування - це уявне відсторонення від неістотних, другорядних ознак предметів і явищ, зв'язків і відношень між ними та виділення декількох сторін, які цікавлять методиста (виділення головного, позбавлення зайвих ознак та характеристик). Абстракція може бути у формі чуттєвого образу (модель міжособистісних відносин у групі), у формі судження (у цієї людини меланхолічний темперамент), у формі категорії (виховання, навчання, розвиток) тощо,
- конкретизація - цілковите пізнання характеристик предмета в усіх його проявах, відтворення предмету з виокремлених раніше абстракцій,

- аналогія- метод, що дає змогу встановити відповідність, схожість між двома системами, що розглядаються, за деякими ознаками. Будь-яка з цих систем може реально існувати або бути абстрактною,

- моделювання - заміщення досліджуваного об'єкта іншим, спеціально для цього створеним. Під моделлю розуміють уявну або матеріально реалізовану систему, котра, відображаючи чи відтворюючи об'єкт дослідження, здатна замістити його так, що вона сама стає джерелом інформації про об'єкт пізнання. Моделі можуть бути фізичні, математичні, природні, достатньо адекватні досліджуваному явищу, процесу,

- класифікація, порівняння, узагальнення.

2. Емпіричні:

- вивчення літератури, документів,
- вивчення результатів діяльності (учнів, педагогів, практичних психологів, соціальних педагогів),
- спостереження,
- опитування,
- метод експертних оцінок,
- вивчення та узагальнення досвіду,
- дослідна робота,
- експеримент.

Після визначення методів вивчення проблеми, складається орієнтовний план науково-методичної роботи, тобто перелік найважливіших питань, які будуть розкриватися автором. Складання плану є важливим моментом, оскільки вдало складений план значною мірою полегшує вивчення проблеми і оформлення роботи. У плані повинно відобразитися явище, яке вивчається, за якими показниками, критерії оцінки, що використовуються, методи вивчення, порядок їх використання, послідовність узагальнення та використання результатів тощо. Визначається також необхідне методичне, матеріально-технічне забезпечення науково-методичної роботи над даною проблемою.

V-VI етап - *реалізація власної програми науково-методичної роботи, відстеження отриманих результатів, проведення контрольних зрізів, вивчень та за необхідності коригування програми науково-методичної розробки проблеми.*

Оскільки реалізація програми науково-методичної роботи передбачає значну кількість операцій, конкретних процедур, специфічних технологій, важливо, щоб усі вони були чітко визначені, детально описані, логічно взаємопов'язані. Цьому сприяє робочий план дослідження, який розробляють поряд з програмою. Завдання його полягає у впорядкуванні відповідно до програми основних етапів, термінів дослідження, використання матеріальних і людських ресурсів. Робочий план передбачає такі види робіт:

- затвердження програми та інструментарію дослідження;
- розробку проекту вибірки і схеми її коригування;
- складання інструкцій для групи, яка збиратиме первинну інформацію;
- тиражування методичного матеріалу та інструментарію для проведення пілотного (пробного) дослідження;
- проведення пілотного (пробного) дослідження, спрямованого на опанування методики збору первинних даних, випробування розробленого інструментарію;
- аналіз результатів пілотного (пробного) дослідження, внесення за його результатами коректив у програму, методичні документи та інструментарій;
- тиражування методичного матеріалу та інструментарію для проведення масового збирання інформації;
- формування групи, що збирає первинну інформацію та проведення відповідного інструктажу;
- остаточне вирішення організаційних питань щодо проведення масового дослідження;
- проведення *польового* дослідження для отримання первинних даних;

Польові дослідження – загальний термін для позначення робіт по збору первинних даних.

- перевірка зібраного матеріалу, редагування тощо.

При цьому необхідно пам'ятати, що результати масових досліджень оформляються як в кількісному, так і в якісному варіантах. Кількісний, або варіаційно-статистичний, аналіз полягає в обчисленні коефіцієнтів правильного розв'язання завдань, частоти повторення спостережуваного психічного явища. Для порівняння результатів досліджень з різною кількістю завдань або різним кількісним складом групи користуються не абсолютними, а відносними, здебільшого відсотковими показниками. При кількісному аналізі результатів дослідження найчастіше використовують середнє арифметичне з усіх досліджень того чи іншого психічного процесу чи індивідуально-психологічної особливості. Якісний аналіз виконують на основі кількісного аналізу. В якісному аналізі з'ясовують причини високих чи низьких показників, залежність їх від вікових та індивідуальних особливостей особистості, умов життя та навчання, стосунків у колективі, ставлення до діяльності тощо.

***VII етап** - обробка отриманих даних, співставлення отриманих результатів із запланованими, коригування гіпотези, оформлення результатів.*

Після проведення необхідних досліджень та вивчень отриману інформацію необхідно узагальнити та систематизувати. Дані, отримані в результаті вивчень, заносяться та обробляються на комп'ютері, будуються відповідні таблиці, схеми, діаграми. Потім інформація аналізується, співставляються отримані дані із запланованими, що дає змогу скоригувати гіпотезу. Після цього готується попередній звіт та впроваджуються напрацьовані рекомендації. Основні положення, ідеї та висновки мають бути оформлені коротко, логічно та зрозуміло.

***VIII етап** - використання напрацьованих матеріалів у роботі.*

Отримана у ході досліджень та вивчень інформація повинна висвітлюватися та обговорюватися на методичних консультаціях, круглих столах, науково-методичних семінарах, науково-практичних конференціях,

різноманітних конкурсах та виставках. Це дасть змогу апробувати отриману інформацію, скоригувати матеріали вивчення проблеми, узагальнити та систематизувати дані для подальшого опублікування.

IX етап - вибір форми представлення результатів роботи – статті, методичні поради, рекомендації та розробки. Узагальнена та систематизована інформація з тієї чи іншої проблеми обов'язково має бути висвітлена та опублікована в тій чи іншій формі методичних розробок. Це завершальний етап роботи над методичною проблемою, під час якого підводяться підсумки усієї зробленої роботи та окреслюються плани роботи в подальшій діяльності.

6. ІНДИВІДУАЛЬНА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА ПРОБЛЕМА

Індивідуальна науково-методична робота (проблема) – усвідомлена, цілеспрямована, планомірна та безперервна робота педагогів щодо вдосконалення їхньої теоретичної і практичної підготовки, необхідної для практичної діяльності.

Науково-методична проблема – питання чи комплекс питань, які об'єктивно виникають в організації освітнього процесу і розв'язок яких передбачає суттєвий практичний і теоретичний інтерес. Працюючи над індивідуальною науково-методичною проблемою педагог поглиблено і цілеспрямовано аналізує всі джерела науково-методичної інформації, особливо отриманої в ході курсової підготовки, участі в роботі семінарів, в процесі консультацій, шляхом читання психолого-педагогічної літератури з проблеми, ознайомлення з ППД. При цьому педагог набуває навичок аналізу змісту публікацій та педагогічної практики, навчається прийомам науково-дослідної діяльності, вчиться оформляти і подавати результати індивідуальної роботи над темою (проблемою).

Етапи роботи над науково-методичною проблемою

Роботу над індивідуальною науково-методичною проблемою доцільно розподілити на два етапи.

На **першому етапі** педагог повинен всебічно ознайомитись з вирішенням обраної ним проблеми в науці, зіставити особистий досвід з досвідом, що висвітлений в літературі чи його колег.

На основі аналізу різних точок зору на вирішення конкретної проблеми педагог визначає особисту позицію, а зіставлення власного досвіду викладання з нагромадженими в науково-педагогічній і методичній літературі ідеями, методами та прийомами надасть йому можливість визначити, що він вже знає і може робити по даній проблемі, що принципово нове міститься в його досвіді роботи, в чому він може піти далі зафіксованого в книгах і статтях і, врешті, що він не освоїв у своїй практичній роботі.

Другий етап – конструювання нового досвіду на основі кращих досягнень науки і практики викладання, а також перевірки його ефективності, аналіз отриманих результатів викладання.

Алгоритм роботи над індивідуально-педагогічною проблемою

Алгоритм роботи педагога над індивідуальною науково-методичною темою (проблемою) може бути наступним:

1. *Вибір теми* (проблеми) індивідуальної науково-методичної роботи:

- ознайомлення з літературою;
- ознайомлення з нормативними документами;
- вивчення прогресивного педагогічного досвіду з проблеми дослідження.

2. *Детальне ознайомлення з проблемою:*

- складання картотеки, кейсів тощо;
- виписки.

3. *Уточнення теми і розробка попереднього варіанту плану індивідуальної науково-методичної роботи:*

- обґрунтування вибору теми;
- актуальність і новизна;
- відбір адекватних методів та засобів пошукової діяльності;

- формулювання мети та завдань роботи;
- розробка календарного плану індивідуальної роботи.

4. *Формулювання припущень, відбір та розробка моделей, інноваційних технологій педагогічної діяльності.*

5. *Впровадження інновацій в практику власної педагогічної діяльності.*

6. *Аналіз та оцінка результатів індивідуального досвіду роботи над науково-методичною темою (проблемою), формулювання висновків та пропозицій.*

7. *Літературне оформлення роботи, звіт про отримані результати перед колегами.*

Рекомендації щодо виконання науково-методичної проблеми

Робота над визначеною проблемою буде оптимальною, ефективною, результативною, коли педагогічні колективи будуть дотримуватись таких рекомендацій:

- скласти перспективний план роботи по її реалізації;
- розробити алгоритм роботи педагогічного колективу над науково-методичною темою.
- здійснити розподіл доручень кожному педагогові своєї ділянки роботи в колективному дослідженні проблеми;
- забезпечити діяльність педагогічної ради з питань реалізації роботи над науково-методичною темою;
- організувати творчу групу, яка забезпечуватиме створення перспективного досвіду роботи по даній проблемі і пропагуватиме його серед педагогів;
- оптимізувати самоосвітню діяльність педпрацівників в рамках реалізації даної теми.

Єдина методична проблематика повинна здійснюватися на основі встановленого зв'язку діяльності педагогічної ради з методичними формами.

Показники результативності роботи над науково-методичною проблемою

Результативність роботи педагога над індивідуальною науково-методичною темою (проблемою) може оцінюватись на основі таких показників:

1.Розвиток навичок навчально-пошукової діяльності (забезпечення науковості методичної роботи; удосконалення наукової організації праці; використання довідкової, енциклопедичної літератури, науково-інформаційних джерел; розроблення програми діяльності, цілей, завдань науково-методичної роботи).

2.Інформаційні підходи до практичної індивідуальної діяльності (проведення пошукової роботи з питань удосконалення змісту, методів роботи; вироблення вмінь аналізувати, осмислювати чужий і власний досвід; нестандартне, оригінальне розв'язання завдань).

3.Організація роботи над обраною науково-методичною проблемою (розроблення теми, її апробація та впровадження, прогнозування можливих результатів; оновлення змісту, форм та методів освітньої діяльності; діагностика та аналіз одержаних результатів; пропагування та поширення прогресивного педагогічного досвіду; видавнича діяльність).

7. РОЛЬ І МІСЦЕ МЕТОДИЧНОЇ СЛУЖБИ В ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ НАД НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЮ ПРОБЛЕМОЮ

Радикальне оновлення системи освіти передбачає підвищення професійної самостійності педагогів, надання їм права на конструювання змісту освіти, вибір форм і методів навчання та виховання, що збільшує ступінь відповідальності педагогів перед суспільством, учнями, батьками за кінцеві результати освітнього процесу. За цих умов суттєво зростає роль методичних служб усіх рівнів у вдосконаленні професійної компетентності педагогів, підготовці їх до діяльності в новій освітній ситуації, у забезпеченні особистісно-професійного розвитку. Перед методичною службою

актуалізувалися завдання: насамперед інтенсивно розвивати методичні межі професійного досвіду педагогів та інтерес до методичної творчості в умовах оновлення системи освіти.

Методична служба – це складна педагогічна система, яка є невід’ємною частиною системи підвищення кваліфікації педагогічних кадрів без відриву від основного місця роботи. Методична робота виступає як пріоритетно важлива підсистема. Вона є відносно цілісною системою діяльності і саме тому її можна змодельовати відповідно до її структурних компонентів.

Методична служба ЗПО – це об’єднання спеціалістів, які займаються науково-методичною діяльністю.

Мета діяльності методичної служби – науково-методичний супровід інноваційного розвитку закладу, організація і проведення науково-методичної роботи з педагогічними працівниками.

Отже, методична служба – це соціально-педагогічна система, спрямована на розвиток професійної компетентності педагога.

Основне завдання методичної служби – вдосконалення науково-методичного супроводу діяльності педагогічного колективу, спрямованої на розроблення, апробацію та впровадження педагогічних засобів, необхідних для особистісно-зорієнтованого освітнього процесу, що сприяє збереженню та зміцненню здоров’я усіх учасників процесу, створенню методик, програм, окремих педагогічних прийомів та інших науково-методичних напрацювань, необхідних для досягнення освітніх цілей.

Саме методична служба має стати організатором, координатором, мотиватором у опрацюванні науково-методичної роботи як педагогічного колективу у цілому, так і конкретного педагога.

Діяльність МС стосовно *педагогічного складу* спрямована на:

- консолідацію співробітників як колективу однодумців;
- вироблення професійного педагогічного кредо, цінностей, традицій;
- експертну оцінку адаптованих (авторських програм), набутків;

Діяльність МС стосовно *педагога* спрямована на:

- збагачення професійних знань педагогів;
- розвиток ціннісних орієнтацій відповідно до завдань оновлення ЗПО;
- умотивованість творчої діяльності;
- прогресивний розвиток сучасного стилю педагогічного мислення;
- розвиток професійної компетентності.
- виявлення, узагальнення і популяризація ППД
- обмін цінними педагогічними здобутками;
- залучення педагогів до науково-дослідної, дослідно-експериментальної роботи.

Основне завдання методичної служби - вдосконалення науково-методичного супроводу діяльності педагогічного колективу, спрямованої на розробляння, апробацію та впровадження педагогічних засобів, необхідних для особистісно зорієнтованого освітнього процесу, що сприяє збереженню та зміцненню здоров'я усіх учасників процесу, створенню методик, програм, технологій, окремих педагогічних прийомів. нетрадиційних уроків та інших науково-методичних напрацювань, необхідних для досягнення освітніх цілей.

Основні напрями діяльності методичної служби:

- науково-методичне забезпечення освітнього процесу;
- трансформування наукових ідей у педагогічну практику, науково-педагогічна підтримка інноваційної експериментальної діяльності педагогів;
- упровадження досягнень перспективного педагогічного досвіду;
- організація роботи з розвитку професійної компетентності педагогів;
- управління роботою методичного об'єднання, творчих груп, педагогічних студій, лабораторій тощо;
- консультування з проблем сучасного розвитку позашкільної освіти, організації освітнього процесу;
- моніторинг стану науково-методичної роботи;
- участь у роботі атестаційної, експертної комісії;

➤ проведення семінарів, тренінгів, конференцій, конкурсів, дискусій.

Супровід діяльності педагога ми розуміємо не тільки як допомогу йому в розв'язанні його професійних проблем, формуванні професійних якостей, але й як особливу сферу діяльності з вирішення професійних завдань. Головною ідеєю цього напрямку є *сервісний підхід*.

Поняття «сервіс» містить в собі цілеспрямовані, технологічно перевірені процеси обслуговування, які базуються на професійній підготовці персоналу. В основі реалізації методичного сервісу лежить створення системи методичних послуг та організація процесу обслуговування освітніх запитів педагога.

Види методичних послуг:

1. інформаційні (ресурсне забезпечення взаємодії педагога та методиста);
2. навчально-методичні (сприяння педагогам в освоєнні нових освітніх технологій, педагогічних технологій, форм організації освітнього процесу);
3. науково-методичні (дослідницькі);
4. організаційно-методичні (визначення основних напрямів удосконалення методик і технологій);
5. експертно-аналітичні (система моніторингу якості освітніх результатів);
6. соціально-психологічна та правова підтримка

Методичний сервіс у ЗПО:

- предметно-методичний;
- маркетинговий;
- експертний;
- консалтинговий;
- моніторинговий

У спрямуванні роботи колективу над науково-методичною проблемою, творчих пошуків педагогів щодо вивчення і впровадження досягнень психолого-педагогічної науки та перспективного досвіду у освітній процес особлива увага відводиться *творчим групам*. Творчі групи забезпечують розвиток творчої активності педкадрів, сприяють розвитку сучасного стилю

педагогічного мислення, формуванню в них вмінь щодо самоаналізу, самовираження, самоствердження та саморозвитку власної професійної діяльності. Творчі групи об'єднують педагогів за конкретними темами спільної науково-методичної проблеми.

Головна мета творчих груп:

- допомога педагогу в реалізації актуальних завдань розвитку освіти;
- забезпечення всебічного поглибленого дослідження вибраної науково-методичної проблеми;
- активізація творчого потенціалу педагога з метою удосконалення і підвищення його професійної компетентності;
- моделювання, апробація, впровадження інноваційних технологій навчання і виховання, ППД;
- удосконалення методики застосування наочних посібників, технічних засобів навчання, дидактичних матеріалів;
- розвиток традиційних і пошук нових високоефективних форм і методів освітнього процесу;
- розвиток у педагогів здібностей до пошуку шляхів розв'язання педагогічних ситуацій;
- експериментально-дослідна діяльність;
- забезпечення особистісно-орієнтованої підготовки педагога до творчої діяльності;
- розвиток інформаційної, дослідницької, методичної культури;
- впровадження в практику роботи системи освітнього моніторингу

Головним завданням творчих груп є розроблення рекомендацій на основі вивчення досягнень науки і пробне впровадження їх у практику, пошук ефективних шляхів застосування результатів наукових досліджень, створення передового досвіду.

Особливо важливоє науково-дослідна робота:

- робота над експериментом;
- індивідуалізація й диференціація навчання;

- сучасні технології навчання;
- діагностика діяльності педагога та вихованця;
- збагачення психолого-педагогічними знаннями.

Також активно здійснюється пропаганда науково-практичних результатів:

- проведення семінарів педагогів, які творчо працюють;
- організація виставок методичних знахідок;
- створення інформаційних бюлетенів, буклетів, страпбуків тощо з науково-практичної діяльності.

ПРОГРАМА
роботи педагогічного колективу ОПДЮТ
над науково-методичною проблемою
**«Модернізація освітнього простору як чинник та механізм ціннісно
орієнтованого спрямування на самоактуалізацію й самодетермінацію
особистості»**
(2020-2021 н.р. – 2024-2025 н.р.)

1.КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ МОДУЛЬ

Актуальність проблеми. Шлях європейської та світової інтеграції, обраний Україною, зумовлює необхідність інтенсивних змін у соціальному житті нашої держави. Саме тому останніми роками відбуваються реформаційні процеси в освітній галузі, спрямовані на досягнення рівня найкращих світових стандартів.

Освітній простір закладу позашкільної освіти виконує в суспільстві особливі значущі функції, що дає нам підстави розглядати його як важливий чинник формування інноваційної особистості. Доречним є висловлювання Карла Роджерса, що неможливо змусити паросток розвиватися і проростати із насіння, але можна створити умови для його росту, які дозволять насінню проявити свої власні приховані можливості. Саме тому так важливо створити особливий освітній простір закладу позашкільної освіти, який сам по собі вже є добрим підґрунтям для формування особистості здатної до самоактуалізації та самодетермінації.

Об'єкт: процес модернізації освітнього простору Палацу ціннісно орієнтованого спрямування на самоактуалізацію й самодетермінацію особистості.

Предмет: педагогічні умови організації освітнього простору Палацу ціннісно орієнтованого спрямування на самоактуалізацію й самодетермінацію особистості.

Мета: формування інноваційної моделі освітнього простору ЗПО як чинника та механізму ціннісно орієнтованого спрямування на самоактуалізацію й самодетермінацію особистості, творчий і соціально активний характер її навчально-пізнавальної діяльності.

Завдання:

- скоординувати освітню діяльність ЗПО у головних вимірах освіти XXI століття: когнітивному, інструментальному, індивідуальному, соціальному;
- визначити та впровадити технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу: креативної, ігрової, розвивальної, афективно-емоційної;
- створити соціально-психологічні умови, метою яких є духовно-моральне вдосконалення підростаючої особистості за такими структурними компонентами:
 - ✓ демократизація соціобуття вихованців;
 - ✓ гуманізація соціобуття вихованців;
 - ✓ індивідуалізація соціобуття вихованців;
 - ✓ культивування творчих можливостей вихованців;
 - ✓ формування особистісно-конструктивних відносин;
 - ✓ продуктивна життєдіяльність вихованців.
- забезпечити інтегроване поєднання науково-дослідницької та науково-методичної роботи для впровадження інноваційних освітніх технологій, експериментальну перевірку їх ефективності, створення творчого професійно-освітнього середовища для педагогів⁴
- Впровадити технологію опосередкованого управління (через середовище) процесом модернізації освітньої діяльності Палацу.

Основні теоретичні позиції:

- середовищний підхід в освіті;
- особистісно-орієнтована модель освіти;
- компетенізація освіти;
- педагогіки партнерства, позитивної психології та філософії дитиноцентризму;
- наскрізний процес виховання, що ґрунтується на цінностях – морально-етичних (гідність, чесність, справедливість, турбота, повага до життя,

повага до себе та інших людей) і соціально-політичних (свобода, демократія, культурне різноманіття, повага до рідної мови і культури, патріотизм, шанобливе ставлення до довкілля, повага до закону, солідарність, відповідальність);

- сучасний освітній простір, інклюзивна освіта;
- технологія управлінського моделювання.

Прогнозовані результати:

- формування інноваційної моделі освітнього простору ЗПО;
- створення соціально-психологічних умов, метою яких є духовно-моральне вдосконалення підростаючої особистості;
- інтегроване поєднання науково-дослідницької та науково-методичної роботи для впровадження інноваційних освітніх технологій, створення творчого професійно-освітнього середовища для педагогів;
- удосконалення ключових компетенцій вихованців як засіб формування сучасної інноваційної особистості;
- удосконалення форм і методів роботи педагогічного колективу з впровадженню інноваційних освітніх технологій;
- збільшення показнику, у порівнянні з попередніми роками, рівня якості освіти та особистих успіхів суб'єктів освітнього процесу;
- створення банку навчального програмного забезпечення.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНО - ТЕОРЕТИЧНИЙ МОДУЛЬ (2020 – 2021 н.р.)

Мета:

- розроблення стратегії та тактики реалізації н\м проблеми;
- формування єдиної системно-комплексної роботи над н\м.проблемою;
- визначення та усвідомлення теоретичних засад та понятійного апарату н\м проблеми;
- сприяння переорієнтації педагогічної свідомості в поглядах на ключові питання н\м проблеми;
- аналіз рівня зануреності в н\мпроблему

Основні завдання:

- формування науково-методичних проблем відділів та педагогів;
- створення творчих груп з н\м проблеми;
- ознайомлення з вітчизняним та зарубіжним досвідом творення освітнього простору позашкілля;
- включеність до реалізації н\м проблеми всіх цільових груп.

**План заходів з реалізації програми на організаційно-теоретичному етапі
2020 – 2021 навчальний рік**

№ п/п	Заходи	Термін виконання	Відповідальні	Примітка
1	Визначення мети, завдань, модулів реалізації науково-методичної проблеми	серпень	науково-методична рада	
	Засідання педагогічної ради: Робота над новою методичною проблемою Палацу: теоретичні засади та практичне втілення.	серпень	завідувач методичного відділу	
	Визначення можливостей роботи в межах кожного методичного об'єднання	серпень-вересень	завідувачі відділами	
	Діагностика рівня компетентностей педагогів з н\м проблеми	вересень	завідувач методичного відділу	
	Засідання м\о «Організація роботи над н\м проблемою»	серпень	завідувачі відділами	
	Сформувані особисті н\м проблеми педагогів	вересень	завідувачі відділами	
	Сформувані творчі групи відповідно до н\м проблеми	вересень	завідувачі відділами	
	Розробити плани роботи творчих груп	жовтень	завідувачі відділами	
	Засідання н\м ради «Про організацію роботи педагогів над науково-методичною проблемою»	жовтень	Заступник директора з НМР	
	Опрацювання джерел щодо реалізації н\м проблеми	протягом року	педагогічні працівники	
	Створення електронних кейсів за	протягом	завідувач	

	напрямами н\м проблеми	року	методичного відділу	
	Організація методичного консалтингу для педагогів	протягом року	завідувач методичного відділу	
	Аналіз банку педагогічних технологій, використаних і можливих для застосування в процесі реалізації н\м проблеми	листопад	завідувач методичного відділу	
	Здійснення експертизи змісту планів МО, творчих груп, календарно-тематичних планів керівників гуртків	вересень - жовтень	заступник директора з НМР	
	Засідання м\о «Методична термінологія як аспект методичної культури педагога»	грудень	завідувач методичного відділу	
	Едьютон з технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу	протягом року	завідувачі відділами	
	Розробка матеріалів психолого-педагогічної діагностики педагогів та вихованців гуртків, батьківської громадськості щодо освітнього процесу	грудень	практичний психолог	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків хореографічного мистецтва «Впливсоціокультурних факторів на формування регіональних особливостей народно-сценічного танцю»	березень 2021 р.	завідувач відділу худ. творчості	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків вокального мистецтва «Використання здоров'язберезувальнихтехнологій у вокально-хоровій практиці»	жовтень 2020р.	завідувач відділу худ. творчості	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків декоративно-ужиткової творчості «Майстер-клас як форма ефективного навчання і розвитку життєтворчості особистості в умовах ЗПО»	листопад 2020 р.	завідувач відділу ОТМДУТ	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків образотворчого	квітень 2021 рю	завідувач відділу	

мистецтва можливості мистецтва творчих можливостей	«Універсальні образотворчого у культивуванні вихованців»		ОТМДУТ	
Методичний хаб для заступників директорів ЗПО «Методичні орієнтири освітнього простору ЗПО»		протягом року (згідно плану)	заступник директора з НМР	
Управлінська платформа для директорів ЗПО «Освітній простір як концепт інноваційної діяльності»		протягом року (згідно плану)	заступник директора з НМР	
Видання набутоків творчих груп		квітень	завідувачі відділами	
Узагальнення ППД технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу		квітень, травень	завідувач методичного відділу	
XII Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти»		березень	директор	
Науково-практична конференція вихованців та педагогів Палацу		травень	завідувач методичного відділу	
XII Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті»		жовтень	директор	

3. ПРАКТИЧНО-ДІЯЛЬНІСТНИЙ МОДУЛЬ

(2021 – 2022 н.р., 2022 – 2023 нр., 2023 - 2024)

Мета:

апробація та впровадження технологій формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу: креативної, ігрової, розвивальної, афективно-емоційної.

Основні завдання:

- проблемно-орієнтовний аналіз роботи творчих груп щодо опрацювання н\м проблеми;
- проведення звітів творчих груп, методичних об'єднань щодо реалізації проблеми;

- управлінська та науково-методична корекція діяльності педагогів, що мають проблеми з технологій формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу;
- педагогічний едьютон щодо проблеми формування освітнього простору позашкілля;
- створити інформаційне і програмно-методичне забезпечення процесу підвищення професійної майстерності педагога та покращення якості освіти;
- формування методичної культури педагогічних працівників.

**План заходів
з реалізації програми на практично - діяльністному етапі
(2021 – 2022 н.р., 2022 – 2023 нр., 2023 - 2024)**

№ п/п	Заходи	Термін виконання	Відповідальні	Примітка
1	Визначення мети, завдань, модулів реалізації програми на практично-діяльністному етапі	серпень 2021 р.	науково-методична рада	
	Педагогічна рада: Проблема модернізації освітнього простору Палацу; Реалізація Програми роботи педколективу над н\м проблемо.	серпень 2021 р. Грудень 2023 р.	заступник директора НМР	3
	Засідання н\м ради: Особливості роботи педколективу над науково-методичною проблемною. Науково-методичний супровід модернізації освітнього простору Палацу. Робота творчих груп з н\м проблеми. Створення системи психологічного забезпечення освітнього процесу відповідно до н\м проблеми . Едьютон педагогів-новаторів. Науково-дослідницька робота з	жовтень 2021 р. березень 2022 р. листопад 2022 р. січень 2023 р. квітень 2023 р. грудень	заступник директора НМР	3

	реалізації н\м проблеми.	2023 р.		
	Засідання методичних об'єднань: <ul style="list-style-type: none"> інноваційні технології формування освітнього простору; технологія формування розвивального освітнього простору; формування особистісно-конструктивних відносин вихованців; 	грудень 2021 р. грудень 2022 р. грудень 2023 р.	завідувачі відділами	
	Консультавання та контроль роботи творчих груп з н\м проблеми	2021-2024 рр.	завідувач методичного відділу	
	Організація методичного консалтингу для педагогів	2022 – 2024 рр	завідувач методичного відділу	
	Створення електронних креатив-кейсів за напрямками н\м проблеми	2021-2024 рр.	завідувач методичного відділу	
	Моніторинг використання інноваційних технологій у практиці роботи педагогів	2022-2023 н.р.	заступник директора з НМР	
	Навчально-методичний семінар «Пріоритетні аспекти модернізації освітнього середовища ЗПО»	серпень 2021 р.	завідувач методичного відділу	
	Коворкінг «Освітній простір як місце розгортання педагогічних відносин»	січень 2022 р.	заступник директора з НМР	
	Брейн-стормінг «Самоактуалізація особистості»	травень 2022 р.	практичний психолог	
	Презентаційний меседж «Креативність як змістовий компонент освітнього простору»	грудень 2022 р.	заступник директора з НМР	
	Флеш-семінар «Самодетермінація особистості»	серпень 2023 р.	практичний психолог	
	Воркшоп «Афективно-емоційний компонент освітнього простору ЗПО»	січень 2024 р.	практичний психолог	
	Створення банку дидактичних матеріалів з технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу	2023-2024	заступник директора з НМР	
	Організувати методичні конкурси:	2022 р..	заступник	

	<ul style="list-style-type: none"> • краще інноваційне заняття; • кращий дидактичний матеріал; • кращий методичний набуток 	2023 р. 2024 р.	директора НМР	3	
	Організація «педагогічної майстерні» щодо відвідування занять молодими педагогами у досвідчених колег	2022 – 2024 рр	заступник директора НМР	3	
	Розвиток інформаційно-освітнього простору Палацу	2022 – 2024 рр	адміністрація		
	Організація роботи «Школи молодого педагога»	2022-2023 рр.	заступник директора з НМР		
	Створення та робота постійного консультаційного пункту для педагогів «Виникло запитання»	вересень 2022 р.	практичний психолог		
	Поповнення та оновлення інформаційного банку інноваційних досягнень, методичних ідей керівників гуртків	2022 – 2024 рр.	завідувачі відділами		
	Едьютон з технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу	2022 – 2024 рр.	завідувачі відділами		
	Видання набуток творчих груп, педагогів	квітень 2022, 2023, 2024	завідувачі відділами		
	Здійснення самоаналізу рівня професійної діяльності педагогів над н\м проблемою	січень 2023	завідувачі відділами		
	Проведення проміжного моніторингу щодо роботи над науково-методичною проблемою	2023	заступник директора з НМР		
	Оформлення психолого-педагогічних рекомендацій щодо особливостей освітнього процесу в умовах ЗПО	жовтень 2022р.	практичний психолог		
	Узагальнення ППД технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу	травень 2022, 2023, 2024	завідувач методичного відділу		
	Управлінська платформа для директорів ЗПО «Освітній простір як концепт інноваційної діяльності»	згідно плану	заступник директора з НМР		

	<p>Обласний семінар-практикум для керівників гуртків хореографічного мистецтва «Історико-еволюційний поступ етнохореографії: від найдавнішої ритуально-обрядової культури до сучасного українського народного танцю»; «Стильова палітра та основні тенденції розвитку сучасного хореографічного мистецтва»; «Роль комунікативних процесів та особистісно-конструктивних відносин у становленні дитячого хореографічного колективу»</p>	<p>березень, 2021</p> <p>березень 2022</p> <p>березень, 2023</p>	<p>завідувач відділу худ. творчості</p>	
	<p>Обласний семінар-практикум для керівників гуртків вокального мистецтва: «Роль українського пісенного фольклору у формуванні художнього світогляду вихованців вокального гуртка». «Сучасні вокальні технології в інноваційному просторі вокальної педагогіки» «Формування вокально-виконавської майстерності шляхом особистісно-орієнтованого підходу»</p>	<p>жовтень, 2021 р</p> <p>жовтень, 2022 р.</p> <p>жовтень, 2023 р.</p>	<p>завідувач відділу худ. творчості</p>	
	<p>Обласний семінар-практикум для керівників гуртків декоративно-ужиткової творчості «Національно-патріотичне виховання крізь призму декоративно-ужиткового мистецтва в умовах ЗПО»; «Творче самовираження вихованців через використання нестандартних технік і матеріалів»; «Стимулювання пізнавальної діяльності як засіб самореалізації особистості засобами декоративно-ужиткового мистецтва»</p>	<p>листопад 2021 р.</p> <p>листопад 2022 р.</p> <p>листопад 2023 р.</p>	<p>завідувач відділу ОТМДУТ</p>	
	<p>Обласний семінар-практикум для керівників гуртків образотворчого мистецтва «Розвиток асоціативного мислення на заняттях образотворчого</p>	<p>квітень 2022 р.</p>	<p>завідувач відділу ОТМДУТ</p>	

	мистецтва»; «Самоактуалізація творчої діяльності вихованців засобами художньої діяльності» «Сучасні технології зображувальної діяльності як механізм самодетрмінації та самоактуалізації»	квітень 2023 р. квітень 2024 р.		
	Науково-практична конференція вихованців та педагогів Палацу	травень 2022, 2023, 2024	завідувач методичного відділу	
	Видання набутоків творчих груп	квітень 2022, 2023, 2024	завідувачі відділами	
	Узагальнення ППД технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу	квітень, травень 2022, 2023, 2024	завідувач методичного відділу	

4. КОРЕКЦІЙНО-УЗАГАЛЬНЮЮЧИЙ МОДУЛЬ (2024 – 2025 н. р.)

Мета:

- корегування роботи педагогічного колективу над створенням соціально-психологічних умов, метою яких є духовно-моральне вдосконалення підростаючої особистості за такими структурними компонентами:
 - ✓ демократизація соціобуття вихованців;
 - ✓ гуманізація соціобуття вихованців;
 - ✓ індивідуалізація соціобуття вихованців;
 - ✓ культивування творчих можливостей вихованців;
 - ✓ формування особистісно-конструктивних відносин;
 - ✓ продуктивна життєдіяльність вихованців;
- узагальнення досвіду роботи Палацу над науково-методичною проблемою.

Основні завдання:

- обробка даних, отриманих в результаті впровадження технології формування основних змістових компонентів освітнього простору Палацу: креативної, ігрової, розвивальної, афективно-емоційної;

- моніторинг динаміки змін якості освіти та особистих успіхів суб'єктів освітнього процесу;
- вироблення практичних рекомендацій;
- узагальнення та аналіз роботи творчих груп, педагогів над науково-методичною проблемою;
- оформлення результати роботи над науково-методичною проблемою;
- висвітлення результатів роботи над науково-методичною проблемою;

**План заходів
з реалізації програми на корекційно-узагальнюючому етапі
2024 – 2025 н.р.**

№ п/п	Заходи	Термін виконання	Відповідальні	Примітка
1	Засідання н\м ради «Технологія узагальнення роботи педколективу над н\м проблемою»	серпень 2024 р.	заступник директора з НМР	
	Педрада-звіт «Результативність роботи пед. колективу над н\м проблемою»	травень 2025 р.	заступник директора з НМР	
	Діагностика ефективності методичної роботи над н\м проблемою Палацу, її впливу на динаміку успіху освітніх досягнень	березень 2025 р.	завідувач методичного відділу	
	Коучинг з технології узагальнення роботи над н\м проблемою	протягом року	завідувач методичного відділу	
	Рефреш-тренінг «Організація продуктивної життєдіяльності вихованців як структурний компонент виховного простору ЗПО»	листопад 2024 р.	завідувач методичного відділу	
	Бекграунд педагогів-новаторів	лютий 2025 р.	завідувач методичного відділу	
	Науково-практична конференція вихованців та педагогів Палацу	травень	завідувач методичного відділу	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків хореографічного	березень, 2024	завідувач відділу худ.	

	мистецтва «Створення єдиного мистецького простору як передумова втілення художнього образу під час виконання хореографічної постановки».		творчості	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків декоративно-ужиткової творчості «Культивування творчих можливостей вихованців як механізм самоактуалізації»	березень 2025 р.	завідувач відділу ОТМДУТ	
	Обласний семінар-практикум для керівників гуртків вокального мистецтва «Особливості організаційної та музично-педагогічної роботи з вокальним ансамблем»	жовтень, 2024 р.	завідувач відділу худ. творчості	
	Управлінська платформа для директорів ЗПО «Технологія опосередкованого управління процесом модернізації освітньої діяльності ЗПО»	вересень	заступник директора з НМР	
	Методична студія для методистів ЗПО «Освітній простір ЗПО як чинник соціобуття вихованців»	протягом року (за планом)	заступник директора з НМР	
	Випуск методичних набуток творчих груп, педагогів з реалізації н\м проблеми	протягом року	завідувач методичного відділу	
	Декадник ППД «Презентація досвіду педагогів із реалізації н\м проблеми Палацу»	квітень	заступник директора з НМР	
	Моніторинг з визначення подальшого розвитку теми	березень	заступник директора з НМР	
	Педагогічна виставка за підсумками роботи над н\м проблемою.	травень	завідувач методичного відділу	